

در بارهٔ جزوٰه مورگان شوستر

پنجاه و هفت هشت سال پیش مورگان شوستر امریکایی، بعنوان مشاور و خزانه دار به استخدام این کشور درآمد. بقصد سروسامان دادن به مالیه از هم‌گسیخته کشور. آن مردی با شانزده نفر همراه و همکار نزدیک یکسال در ایران ماند. حضور او و همکاراش، برای روسیه تزاری و انگلستان که سلطانهای مالی این کشور بودند، دست‌اندازی سیاست اقتصادی تازه‌ای تلقی شد که تحملش را نداشتند و نقش را طوری بازی کردند که مستشاران مالی امریکایی سال نگذشته دمshan را روی کولشان گذاشتند و خدا حافظ. غزل خدا حافظی‌شان کتابی بود با اسم «اختناق ایران». مطالب کتاب برای ما خیری بود که عدو سبب شده بود. فرامرز بزرگر اخیراً از آن کتاب تجدید چاپی کرده است. اسماعیل رائین برآن صحت صفحه مقدمه مذده است. بحث راجع به کتاب فرصت بیشتری می‌خواهد. در اینجا، قصد اشاره‌ایست انتقادی به مقدمه کتاب. جنبه‌های مثبت مقدمه رائین که همه اسنادی است یادآور فضاحت‌های مالی و سیاسی رجال گذشته مملکت با طرح این انتقاد، تیره و کدر نمی‌شود.

رائین تحت تأثیر سجایای خلقی و فردی می‌سیونی‌های امریکایی بسیاری از قبیل ژوزف کامکر ان ویا تجت تأثیر بلبات ناشی از نفوذ سیاست انگلیس درین مقدمه برای رفته است که منجر شده به دفاع جانانه‌ی او از سرمایه‌داری امریکا، اگرسی چهل سال پیش آدمی چون سیف آزاد نوشت: «مورگان شوستر که بواسطه خدمتگزاری صادقانه و نقشه‌های سودمند حیاتی که برای ترقی و عظمت و بهبودی حال ایران و ایرانیان داشت...» ویا عارف قزوینی سرود که:

د ننگ آن خانه که مهمان زسرخوان برود
جان شارش کن و مگذار که مهمان برود

گر رود شوستر از ایران، رو دایران بر باد

ای جوانان مگذارید که ایران برود»

واینها تلویحاً جانب‌گیری از دخالت دست‌تازه‌ای بود در سیاست داخلی ایران دست‌کم بدود لیل امروز میتوانیم آنها را درین استنباط غلط مصیب بدانیم. یکی به این دلیل که آن‌کسان و در آن زمان، دسترسی امروزه‌ای که ما به اسناد پنهانی سیاسی داریم، نداشتند و حقیقت امر برایشان نمیتوانست آشکار گردد.

دیگر اینکه آنان در گرماگرم مبارزه یک حریف تازه نفس ، در میدان سیاست خارجی ، با دو حریف کهنه کار خود بشوق آمده ، جانب حریف تازه وارد و تازه نفسی را گرفته اند که موقعیاً از میدان بدر برده شده است ، اما در مورد رائین ، قضاوت خواننده سخت تراست . بخواننده ثقیل می آید که رائین سجایای اخلاقی و فردی شوستر را بحساب سرمایه داری امریکا واریز کند . رائین از حسین مکی نقل کرده است که عده‌ای از مردم معتقدند : « ... باید امریکایی صلح جوی بشردوست را بایران علاوه‌مند ساخت و ایران را از دایره محدود مبارزات دوحریف (روس و انگلیس) رهایی بخشید ... » وزیر این فتوa بعنوان سند و مدرک بر ادعای خود که « شوستر پاک سرشت » هرجا میرفت سرمایه داران « امریکایی صلح جو » را تبلیغ میکرد تا « بایران وام بدهند » و مردم ظلم کشیده ایران را « کملک و همراهی کنند » از دکتر می‌لی سپو (یک امریکایی مستشار دیگر) دلیل می‌آورد که : « ... دو مساله مهم دیگر نیز در انتخاب امریکائیان از نظر ایرانیان قابل ذکر است . اول اینکه چون امریکائیان ثروتمند هستند نظر استهماری واستثماری در خاورمیانه ندارند ... » تأسف خواننده اینست که آقای رائین اولاً توجه ندارند که در همان زمان مورد استناد حسین مکی ، عده‌ای هم بوده‌اند که معتقد به سیاست موازنه منفی بوده‌اند و معتقد باینکه نه تنها پای سیاست تازه‌ای را به میدان نکشند ، بلکه سعی کنند پاهای سابق کم بعقب زده شود . و پیداست توجه نداشتن به این امر ، ایشان را بنتایع غلطی راهبر شده است ، ثانیاً نکته مسخره استدلال می‌لی سپو را که بهر حال به ایرانیان نسبت داده‌اند هنوز هم متوجه نیستند و بر پایه چنین قول مسخره‌ای نتیجه هم گرفته‌اند . و ازین هر دو گذشته زمان آقای رائین - از زمان عارف آدمی - چهل سال تجریبه افزون دارد . و این تجریبه هر بوط است به نظر سرمایه داری امریکا در دنیا و در کشور خودم . و آقای رائین هنوز امریکا را « کملک و همراهی کننده » و « صلح جو » میدانند ولا بد چون سرمایه دار هم هست « بی نیاز به خاورمیانه » شک نیست که اطلاعات تاریخی آقای رائین خوب است . ولی چون دیداجتماعی بیماری سنج ندارند ، استنتاجات ایشای هباآمثور است .

رائین گردآورنده‌ای کنچکاو و خوش حافظه است . جستجویش به رگهای از اطلاعات که میخورد به شوق می‌آید و تحت تأثیر قرار می‌گیرد و شروع به قضاوت میکند . در قضاوت است که کارش خراب است و کمیش لنگ . و کاش راضی میشد واخیر قضاوت و استنتاج میگذشت و تنها به ارائه مدارک می‌پرداخت که خودکاری است گران .

شمس